

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 420

van **KATRIEN SCHRYVERS**

datum: 3 maart 2016

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Decreet begraafplaatsen - Tenlasteneming lijkbezorging behoeftigen

De wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn stelt in artikel 2, §2 dat het OCMW van de gemeente waar de betrokkene op het ogenblik van zijn opneming in nagenoemde instelling voor zijn hoofdverblijf in het bevolking- en vreemdelingenregister of in het wachtregister was ingeschreven, bevoegd is om de noodzakelijke steun te verlenen, indien de bijstand vereist is. Deze bepaling kwam er op vraag van steden en gemeenten waar zich veel zorgvoorzieningen bevinden, die werden aangesproken wanneer de betrokkenen de verblijfskosten niet konden betalen of een beroep deden op steun van het OCMW.

Daartegenover staat artikel 14 van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging dat stelt dat er in een behoorlijke wijze moet worden voorzien in de lijkbezorging van behoeftigen. De daaruit voortvloeiende kosten zijn ten laste van de gemeente waar betrokkene in de bevolkingsregisters, het vreemdelingen- of wachtregister is ingeschreven.

Tijdens de vorige legislatuur hield ik een bevraging aangaande het beheer van begraafplaatsen en lijkbezorging bij alle Vlaamse gemeenten. Daaruit bleek dat 76,4% van de lokale besturen deze bevoegdheid heeft overgedragen aan het OCMW. De bepaling in het decreet lijkt daarmee voorbij te gaan aan de aanleiding van de bepaling in de OCMW-wet, namelijk dat steden en gemeenten waar zorgvoorzieningen gevestigd zijn, niet te zwaar belast zouden worden.

In de praktijk namen tot recent de steunverlenende besturen de kosten voor de begrafenis meestal op zich. In het kader van besparingsoperaties blijkt nu echter dat een aantal OCMW's wel de kosten voor het verblijf in de WZC (woonzorgcentra) op zich nemen (wat ze ook verplicht zijn op basis van de wet van 2 april 1965), maar dat geweigerd wordt de kosten voor de lijkbezorging op zich te nemen. Daarbij verwijst men naar het decreet van 2004.

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 1 april 2014 beaamde toenmalig minister van Binnenlands Bestuur Geert Bourgeois dat er een tegenstrijdigheid is tussen de federale OCMW-wetgeving en het Vlaamse decreet op de begraafplaatsen en de lijkbezorging. Hij stelde met betrekking tot een mogelijke aanpassing van het decreet echter dat het onmogelijk was nog een aanpassing te doen tijdens de toenmalige legislatuur, gelet op de nakende verkiezingen.

1. Is de minister op de hoogte van de tegenstrijdigheden tussen de wet van 2 april 1965 en het decreet van 16 januari 2004 voor wat betreft de tenlasteneming van de kosten voor de lijkbezorging van behoeftigen?
2. Overweegt de minister een initiatief te steunen dat het decreet van 16 januari 2004 ter zake aanpast, zodat het in verlengde komt van de bepaling in de OCMW-wet?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 420 van 3 maart 2016

van **KATRIEN SCHRYVERS**

1. U verwijst zelf naar de bespreking in de bevoegde commissie op 1 april 2014, waar mijn voorganger heeft gezegd dat er geen onduidelijkheid maar wel een tegenstrijdigheid is in de beide regelgevingen: de federale wet van 2 april 1965 gaat over het ten laste nemen van steun voor behoeftigen (ten laste van de gemeente waar de persoon *was* ingeschreven op het moment dat hij/zij introk in de instelling van de nieuwe gemeente); de Vlaamse regelgeving gaat over de tussenkomst in de begrafeniskosten van *overleden* behoeftigen (door de gemeente waar de persoon *is* ingeschreven). Ik ben op de hoogte van deze situatie.
2. Tijdens de genoemde commissiebesprekingen is gebleken dat, voor een aanpassing van het decreet op de begraafplaatsen en lijkbezorging conform de federale wet van 2 april 1965, er niet alleen argumenten pro maar ook argumenten contra zijn. Bovendien zijn mijn administratie weinig problemen bekend met de huidige decretale situatie. Een aanpassing van het decreet lijkt me niet noodzakelijk.